

Flärdskrivaren

Archive for 30 april, 2011

110430

[30 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Tvättmaskinen är kaputt. Mer eller mindre. Det har gått fyra år sedan jag köpte en kombo som även klarar av torktumlning. För något år sedan gick maskinen sönder, ingen ström i den och det visade sig vara moderkortet som lagt av. Det åtgärdades av servicetekniker.

För ett par månader sedan slutade torktumblaren att fungera (inte livsnödvändigt). Det som nu tillkommit är att tvättprogrammen tar långa pauser och tvätten blir aldrig klar. I kväll pausade den helt mitt i ett program utan att starta igen. Det är nog dags att ringa servicetekniker igen. Det tråkiga är att garantin gäller inte den här gången och att det brukar ta en månad innan en servicetekniker har tid att köra ut.

Det är nog också dags att börja boka fastighetens gemensamma tvättstuga. Jag hatar den. Verkligen avskyr. Men det är väl tur att jag har det alternativet när inte min egen maskin är riktigt frisk.

Category: [Arkiverat](#) /

110429

[29 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I dag vill jag kommentera en dagboks-/bloggtext från 1999-05-04.

Aftonbön för sekreterare Gode Gud, omvandla en del av min hjärna till ett tidur, mitt hjärta till en kristallkula och förläng min högra arm så att den når översta hyllan.

Beskär mig en så god hörsel att jag kan höra de diktamen som mumlas, gäspas och hostas fram medan nyckelknipporna skramlar, papper prasslar och flygplan och helikoptrar landar.

Käre Gud, skänk mig en ängels tålmod, en domares visdom, ett lejons styrka och en elefants hud.

Förläna mig en sådan snabbhet att jag i dag kan bli färdig med de utskrifter som skulle vara färdiga i går.

Skänk mig ett förtrollat skrin, var ur jag på tiondelssekunden kan

plocka fram pennor, försvunna chefer, tidtabeller, plåster och äta lunch.

Hjälp mig att tiga tills tanken klarnat, hjälp mig att tala när orättvisor begås.

Skänk mig en övernaturlig intuition och ett minne som ett lexikon så jag kan minnas även det som chefen glömt att tala om och påminna om det jag aldrig fick veta.

I dagar då sarkasm, kritik och hån blir min lott, hjälp mig att komma ihåg att bevara min stämna mild, min blick förstående och mitt blodtryck normalt.

Gode Gud, lär mig att perfekt förena en sekreterares, en städerskas, telefonists, spåkärnings, sjuksystems och teknikers alla plikter.

Hjälp mig att se intelligent ut när så erfordras och förläna mig ett obegåvat och fåraktigt utseende då detta kan vara någons självkänsla till stöd.

Gode Gud, om Du i Din himmel har behov av en sekreterare, så ge mig åtminstone ett eget rum!

AMEN!

Nu förstår ni hur mitt arbete ser ut. Jag vet inte vem som skrivet ovanstående text, men den är väldigt träffande. Ordet chef kan man enkelt byta ut till ordet läkare. Resten stämmer till 100 %! Hur ofta har jag inte jagat försvunna läkare, svurit död och pina över de läkare som inte kan prata ordentligt på banden, fått svara i sköterskornas telefon, fåtta laga kopieringsmaskiner/datorer/skrivmaskiner/diktafoner, fått damma och tömma papperskorgar, påminna och ifrågasätta läkarna, leta pennor/häftapparater/tejpullar/block som stulits. Något Gud verkligen har ställt upp med, är att Han förlänat mig ett kroniskt obegåvat och fåraktigt utseende.

Gud hörde det där om eget rum. Undrar bara varför det tog så många år?

Gode Gud, omvandla en del av min hjärna till ett tidur, mitt hjärta till en kristallkula och förläng min högra arm så att den når översta hyllan. Om inledningen har jag inte så mycket att säga.

Beskär mig en så god hörsel att jag kan höra de diktamen som mumlas, gäspas och hostas fram medan nyckelknipporna skramlar, papper prasslar och flygplan och helikoptrar landar. För en månad sedan slutade jag skriva diktat, men det var inte något större problem. När banden försvann blev det istället digitalt och ljudkvaliteten så mycket bättre. Men det mumlas ändå väldigt mycket. På främmande språk som man snabbt och lätt ska översätta till begriplig svenska och utan att det äventyrar patientsäkerheten. Det där med helikoptrar stämmer, men värre är de ständiga ombyggnationerna ett ständigt borrande i väggarna.

Käre Gud, skänk mig en ängels tålmod, en domares visdom, ett lejons styrka och en elefants hud. Tålmod är en bristvara. Den dagliga stressen gör att man inte har tid att visa tålmod.

Förläna mig en sådan snabbhet att jag i dag kan bli färdig med de utskrifter som skulle vara färdiga i går. Våldigt lite är så brådslande, men får prioritera. Är det nu så jäkla bråttom så får väl doktorn själv skriva?

Skänk mig ett förtrollat skrin, var ur jag på tiondelssekunden kan plocka fram pennor, försvunna chefer, tidtabeller, plåster och äta lunch. Förtrollat skrin eller inte, men man fixar det.

Hjälp mig att tiga tills tanken klarnat, hjälp mig att tala när orättvisor begås. Min tanke är alltid klar. Jag är ett orakeln, kanske för det där hjärtat till kristallkula. Och en sak till – det finns inte (många) sekreterare som inte yttrar sig, oavsett anledning. Man slåss ur ett underläget jämfört med andra personalkategorier.

Skänk mig en övernaturlig intuition och ett minne som ett lexikon så jag kan minnas även det som chefen glömt att tala om och påminna om det jag aldrig fick veta. Japp, jag är ett orakel. Många vänder sig till mig oavsett vad det handlar om.

I dagar då sarkasm, kritik och hån blir min lott, hjälp mig att komma ihåg att bevara min stämma mild, min blick förstående och mitt blodtryck normalt. Man vänjer sig. Det finns alltid någon som klagat på allt och alla. Den korrekta termen är klimakteriekärringar.

Gode Gud, lär mig att perfekt förena en sekreterares, en städerskas, telefonists, spåkärrings, sjuksystems och teknikers alla plikter. Stämmer. Städerskan får bara gå in på ett arbetsrum för att tömma papperskorgen en gång per vecka. All annan städning (är tömma en papperskorg "städning"?) får var och en själv ombesörja. Och tekniker har jag inte sett på årtal. Då söker man upp mig.

Hjälp mig att se intelligent ut när så erfordras och förläna mig ett obegåvat och fåraktigt utseende då detta kan vara någons självkänsla till stöd. Tyvärr, men jag kan inte fejka det. Utseendemässigt alltså. Det räcker med att jag säger något på skånska så förutsätter man att jag har IQ på 32½.

Men ärligt så känner jag inte igen mig riktigt i aftonbönen. En del stämmer med verkligheten, men mycket har ändrats genom åren. Sekreterare är inte vad det en gång var. Dock kan jag inte lägga värdering i det, om det blivit bättre eller sämre. Yrkesrollen har ändrats otroligt mycket de tjugo år jag arbetat som sekreterare. Kunskapsmässigt har sekreterare i dag större djup och bredd, en ganska självständig yrkesgrupp som inte längre styrs så mycket av andra personalkategorier. Tidigare låg servicenivån på att hjälpa den enskilda doktorn, men nu handlar det mer om att vara en del/förbindelse i organisationen mellan ekonomer och läkare. Organisationsteorier beskriver detta ganska väl, om hur tyngdpunkten flyttats från (läkar)professionen till den mer administrativa (ekonomiska och politiska). Jag gillar den utvecklingen, men är ganska ensam om den ståndpunkten. Anledningen till att jag gillar utvecklingen beror på att jag har studerat organisationslära och förstår sammanhang och min egen roll. Inte många ser eller förstår sambanden med orsak och verkan. Istället blir revirtänkandet starkare i vissa kretsar vilket leder till negativa beteenden som jag inte tror är till gagn för någon.

Mitt yrke är intressant. Förändringar i yrket. Förändringar i organisationer (på högre nivå). Förändringar i teknik (datorer och medicinska framsteg). Förändringar är stimulerande. Tyvärr inser inte alla det.

Category: [Arkiverat](#) /

110428

[28 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Bloggtorkan har nu pågått sedan första dagarna i januari. Det är egentligen bara en återspeglning av att jag har väldigt mycket annat att göra. Även om jag inte precis stressar, så är det åtminstone ganska fysiskt påfrestande. Och då orkar jag inte tänka när jag väl sjunkit ner i soffan hemma och låter luften gå ur mig.

Category: [Arkiverat](#) /

110427

[27 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Äntligen kom det!

Att [grova fel](#) gjordes vid höstens val är ställt utom alla tvivel. Lika anmärkningsvärt är att det tar åtta månader innan omval sker.

Category: [Arkiverat](#) /

110426

[26 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Sex år senare besvarar jag listan på nytt.

Senaste impulsköp: Jag köper bara det jag anser mig behöva för stunden.

Bästa promenad: Det får gärna regna.

Favoritdryck: Kaffe, jag har druckit för lite senaste dagarna.

Äter lyxmiddag på: Suspekt krog duger gott.

Favoritgata: De som saknar övergångsställen och korsande cykelbanor (om man kommer med bil).

Bästa förfestmusiken: 60-talsschlager.

Reser helst till: Jag avskyr resor. De är tröttande.

En bra gå bort-present: En flaska rödvin. Det är varken för mycket eller för litet.

Favoritlyxartikel: Vad är en lyxartikel egentligen?

Älsklingsljud: ~~Spinnande Gazy~~. Kuttrande duvor.

Senaste upptäckt i Stockholm: Bara kungen har råd att bo i centrum?

Favoritgalleri: Har aldrig varit på något.

Tidning jag gillar: Jag har GP, men jag gillar den inte.

Favvosajt: Har jag ingen, men jag vistas mycket på Facebook.

Här bjuder jag mamma på middag: Sånt gör vi inte.

Favoritförort: Stockholm, förorten till Sverige.

Fikar gärna på: 7-Eleven.

Favoritbutik: De som har datortillbehör.

Bästa lunchställe: Hemma i köket.

Favoritgrönsak: Det jag åt i dag: Broccoli, orange paprika och gurka.

Favoritfärg: Petrol får mig i spinn.

Favoritmärke: "Ägs av landstinget".

Favoritdjur: Katt. Allt annat är odjur. (Oförändrat jämfört med 2005)

Världens bästa nu levande regissör: Bröderna Coen.

Stjärna jag vill träffa: Jag har redan träffat dem alla, via tv-rutan. Känner inte att jag vill träffa någon speciell.

Favvoskor: Textilskor, de är rymliga om än inte så sköna att gå med utomhus.

Klädkonto per månad: Räknat för i år så här långt, cirka 1 500 kr/månad.

Modförebild: Ja, det är jag.

Motionerar: Går mycket. Våldigt mycket. Under tvång och med besvär.

Mest överskattade affär: Coop. Något har hänt. För att vara medlemmarnas egen affär så är de hutlöst dyra.

Dyraste jag köpt: Min första dator 1996 (IBM) som jag tror gick på omkring 35 000 kr. (Samma som 2005, funderar på om jag inte köpt en bil som varit dyrare, men då väldigt marginellt)

Mode jag aldrig vill se igen: Pösbyxor.

Favoritprodukt på Systembolaget: Vet inte, vad säljer de där?

Bästa fyllekäket: Rökt korv?

Dansar helst till: Mormors lilla kråka.

Senast gnolade: I've gotta feeling that tonight's gonna be a good night, That tonight's

gonna be a good night, That tonight's gonna be a good good night, I've gotta feeling (Woohoo), that tonight's gonna be a good night, That tonight's gonna be a good night, That tonight's gonna be a good good night

Senaste fyndet: Nja. I min klädbutik har jag stående 15 % rabatt, så det känns alltid som ett fynd.

Bästa romanen: Längesedan jag läste en roman. Två år sedan. Minns knappt om de var bra.

Bästa diktsamlingen: Alla är tråkiga, enstaka bra dikter kan man finna, men inte diktsamlingar.

Favoritprodukt på Apoteket: Tandtråd och fluor.

I min cd-spelare: I dag spelade jag för första gången på flera år en cd-skiva. På jobbet. Något lugnande. Ingen speciell artist. Mycket med harpor och klosterkör.

Beställer i baren: Sötsliskiga likördrinkar eller starköl.

Användbar pryl: Datorn är väldigt användbar.

Dessa vill jag ska svara på "hej konsument": Vill och vill. Jag *kräver* att alla gör det!

Category: [Arkiverat](#) /

110425

[25 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Drygt fem timmar. Så lång tid tog det att få krukväxterna installerade på jobbet. Okej, det tog några minuter om ens det. Resten av tiden pluggade jag inför veckans universitetsföreläsning. Det var väl då jag upptäckte att jag inte behövde läsa något till denna vecka. Men eftersom jag redan var igång och hade tagit mig till jobbet (för disciplinens skull) så satt jag kvar och läste.

Jag saknar mina arbetshelger. Så lugnt. Så tyst.

Category: [Arkiverat](#) /

110424

[24 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Det var länge sedan jag köpte nya gardiner. Ända sedan i vintras, och jag har inte hängt upp dem än (orka!). Däremot har jag köpt nya krukväxter i dag. Den senaste månaden har det blivit sex stycken. Jag hatar att vattna blommor, men jag vill ha växter överallt. Dagens inköp är till jobbet nu när jag ansvarar för ett eget fönster. Och i morgon åker jag in till jobbet med krukväxterna trots att det inte är en arbetsdag. När jag sedan ändå är där ska jag 1) möblera om det jag inte är nöjd med från flytten i tisdags, samt 2) plugga. Jag har ingen disciplin till att studera hemma på min fritid. Jag är en effektiv snabbbläsare, men inte hemma.

Just nu går jag och väntar på min nya klippmaskin som jag beställt. Den som snaggat min hjässa. Det sägs bli billigare att själv klippa sig, men jag är tveksam. Jag har nu

saboterat tre klippmaskiner på tio år. Börjar misstänka att det är svinto som växer på mitt huvud.

Jag funderar lite på att gå till en riktig frisör som rakar mitt huvud på riktigt. Men jag säger som med gardinerna – orka!

Category: [Arkiverat](#) /

110423

[23 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Slöseri med ledig tid. Jag bara sover. *Bör* sover, inget annat. Året har hittills varit enormt påfrestande, så jag behöver väl all denna sömn. Som stressar mig till vansinnets brant. Jag har också hela detta året knapat anabola steroider (klassas det som, men är läkarordination) för att orka med dagarna.

Ute är det soligt och +20, vilket det nu varit i en vecka. Noterar jag emellanåt när jag tittar ut. Om jag orkar lyfta på huvudet från kudden. Så trött. Extremt trött. Och då orkar man inte bry sig. Låt mig få sova vidare. På tisdag måste jag åter vara atlet.

Category: [Arkiverat](#) /

110422

[22 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

För drygt elva år sedan skrev jag en arbetsbeskrivning i min blogg:

Arbetsbeskrivning:

- *Innån jag går in på mötningen måste jag gå via köffären och köpa frukost. Den ska alltid bestå av en ostfrall och chokladmjölk.*
- *Jag hänger av mig kläderna (bör ytterkläderna) och tar sedan kvickt som tusen genvägen genom konferensrummet för att snabbt komma till fikrummet. Där intager jag min frukost under minst en halvtimme.*
- *När klockan så har passerat 10 går jag min lilla runda blonda kollegorna för ett spydigt säga god morgon.*
- *Jag går in på mitt rum och startar datorn. Under tiden den går igenom alla sina funktioner av minneskontroller och dylikt, står jag och tittar på medan den tänker.*
- *Därefter kan jag öppna mejlprogrammet, Internet Explorer, MS Word och PASIS (PatientAdministrativt System i Skåne) som jag snabbt förminska och har redo.*
- *Nu är det hög tid att uppsöka kollegorna igen för att höra det senaste skvalleret om vilken sköterska som vänsterprässlar med vilken läkare.*
- *Här börjar det bli snärjigt med tid då jag måste kolla om någon skrivit i min gästbok.*
- *Plötsligt är det lunch.*
- *Efter lunchen utför jag dagens viktigaste arbete – jag fungerar som konsult och förklarar för andra vad det är för fel på dem*

deras rutiner och hur man egentligen ska göra.

- *Innan de hinner slå något hårt i huvudet på mig så har jag tagit flyktbilen (flärdtjänsten) därifrån.*

Inte mycket har ändrats. Arbetsbeskrivning 2011:

- Antingen kommer jag tre kvart för tidigt eller en kvart för sent (tack, flärdtjänsten).
- Går raka vägen till mitt rum där jag stänger in mig för att byta till arbetskläder. Stämplar in. Hämtar kaffe. Loggar in på datorn.
- Läser och besvarar mejl, vilket tar cirka en timme.
- Går till kiosken där jag köper fralla och ost. Frukost kl. 8.20.
- Efter frukost kan vad som helst hända. Det går inte att skriva en arbetsbeskrivning.
- Köper lunch någonstans kl. 11.00. Lunchen börjar kl. 11.18 (när jag brukar stämpla ut för lunch).
- Efter lunch kan vad som helst hända. Det går inte att skriva en arbetsbeskrivning.
- Eftermiddagsfika hoppar jag över 9 av 10 gånger.
- Flärdtjänsten kommer någon gång (förhoppningsvis).

Vad gör jag egentligen på jobbet? Är det bara raster som ingår i min arbetsbeskrivning? Nej, men det finns ingen arbetsbeskrivning. Jag gör allt, kan man säga. Tusen saker samtidigt. Om jag ens är på jobbet. Oftast är jag iväg på något möte. Dock är min tjänst uppdelad i två delar med olika inriktning. I praktiken blandar jag tiden jag ägnar åt mina olika uppdrag, för det går inte att säga att jag ska göra en viss sak vid en viss tidpunkt. Det jag kan säga är att dagarna generellt innehåller väldigt mycket besök, möten, mejl och telefon. Jag pratar otroligt mycket. Så pass att jag efteråt inte vet vem jag pratat med i vilket sammanhang.

Jämfört med för elva år sedan har jag valt bort den sociala biten. Den med samvaro och diskussion med arbetskamrater. Jag har inte tid och får den sociala funktionen uppfylld på annat håll i organisationen.

Category: [Arkiverat](#) /

110422

[22 april, 2011](#) / [Jontas](#) / [Kommentering avstängd](#) / [Edit](#)

När jag känner mig stressad blir jag blockerad. Det finns så mycket jag behöver göra här hemma, som att rensa och kasta bland kläder och annat skit som gömmer sig i förrådet. Sedan måste jag försöka se till att boka in resa till Skåne ganska snart så jag kan ta itu med dödsboet som stått orört i fem år. Det som stressar mig är att jag måste plugga inför tentan om en månad. Frågan är om jag därefter verkligen får tummar loss till alla måsten. För jag har väldigt mycket på gång hela tiden.

Jag såg att jag haft 36 arbetsmöten hittills i år. Och att jag arbetar tre dagar nästa vecka och har sex möten inbokade. Som jag sagt tidigare så kräver möten förberedelse och efterarbete. Det gör att det känns som om mitt arbete består av nödlösningar den lilla tid jag faktiskt är på plats. Otillfredsställande. Samtidigt är jag glad att jag inte är på plats så mycket eftersom jag just nu verkar mobbas genom utfrysning. Egentligen bryr jag mig inte. För jag vet inte varför man inte pratar med mig eller varför man viker bort blicken så fort jag kommer. Eftersom man inte pratar med

mig så vet jag heller inte vad problemet är. Annat än att de har problem som de måste ta itu med själva.

Jo, i stora drag vet jag varför jag inte är särskilt populär. Man känner sig åsidosatt och att jag skulle ha förmåner. Eller så handlar det om det som hände för en [vecka](#) sedan. Och jag väntar fortfarande på att få ge svar på tal, för [anklagelserna](#) kommer förr eller senare. Jag är så trött på barnsligheterna. Det är dags att sätta gränser.

Category: [Arkiverat](#) /

110421

[21 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Tvärnit i vardagen, plötsligt är man ledig fyra dagar för något som påstås vara en storhelg. Jag förstår inte riktigt att påsk som helg kan ge så många dagar fritt. Inte ens julen innehåller så många lediga helgdagar.

Även om jag behöver avbrottet (vila) så känns det inte som om jag har tid. Fler än jag har försökt boka in möten fredag och måndag, men tydligen är röda dagar inte arbetsdagar. Konsekvensen är att man måste hinna så mycket mer dessa två korta veckor. Och nu då en påtvingad ledighet mitt i alltihop.

Och snart är det sommar. Och semester. Har jag tid med sådana dumheter?

Okej, i helgen ska jag råplugga då det snart är dags att skriva en tenta. Funderar på att åka till jobbet och sitta där och plugga. Annars lär jag väl inte ta mig ur sängen alls.

Category: [Arkiverat](#) /

110420

[20 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I går gick min arbetsrehabilitering i uppfyllelse genom att jag fick ett eget arbetsrum (inte behöva dela utrymme med någon) efter 6-7 års väntan. Jag borde vara tacksam. Och det är jag väl. Problemet är att jag nästan aldrig är på jobbet. Möten, projekt och föreläsningar gör att jag ständigt är på språng (arbetsradien är ett par mil). Syftet med arbetsrehabilitering var att jag skulle få sitta(!) ostörd(!). Och det känns rejält i kroppen – jag känner av alla mina ms-symtom och det påverkar mig. Samtidigt känns det ganska okej, för jag gör ändå något som jag är engagerad i och finner meningsfullt.

Jag är inte otränad, får inte träningsvärk eller så. Efter att ha varit på språng i två månader förstår jag att det är ms-relaterade symtom jag erfar. Låt oss säga att det är smärtsamt.

Förhoppningsvis får jag i sommar sitta på mitt rum. Inte *från och med* i sommar, jag menar i sommar. Hösten lär fortsätta i samma stil där jag flänger och far i tjänsten fram och tillbaka över kommungränserna.

Category: [Arkiverat](#) /

110419

[19 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I dag skulle [Gazzy](#) blivit 13 år. Tänk, det var bara i [höstas](#) jag skrev om våra första tio år tillsammans. Det blev inte mer än så.

I går lade jag ut [175 bilder av Gazzy](#) på nätet (några dubletter och inte alla bilder jag har).

Det har snart gått en månad sedan tog beslutet att låta henne gå vidare. De två första dagarna efteråt var väldigt jobbiga. Därefter har det varit helt okej. Hon mädde inte bra. Då mädde inte jag heller bra. Beslutet var riktigt och rätt.

Jo, jag saknar henne. Ofta kommer jag på mig själv med att titta efter henne, eller nästan kalla på henne. När jag var hemma fanns hon alltid högst en meter ifrån mig. Gärna på mig. Även nattetid.

Just i dag känns det jobbigt. När jag tittar på alla fotografier av henne ser jag personligheten. Jag ser också alla hennes uttryck som jag lärde mig att läsa av. Första bilden där hon är skräckslagen efter att ha kommit hem till mig första gången. Andra bilder där hon är rosa i ansiktet och ser hög ut efter att ha ätit köttfärsås (hon älskade allt med tomat). Den ogillande blicken. Lekfullheten. På vakt. Förvåningen. Och så vidare. Jobbigast är dock sista bilden.

Varje natt jag lägger mig säger jag god natt till henne. Fortfarande. Det kommer jag nog alltid att göra.

Category: [Arkiverat](#) /

110418

[18 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Repris sju år senare. Gamla frågor, nya svar.

1. I vilken stad/by/håla bor du?

Göteborg, tre spårvagnshållplatser från Centralstationen, så jag får väl säga att det är relativt centralt.

2. Hur bor du?

I en tvåa, hyreslägenhet, en våning upp.

3. På vilka ställen har du bott i ditt liv?

Först i ett mindre samhälle, sedan en mellanstor stad, nu en storstad. Nästa steg är en storstadsmetropol.

4. Var skulle du vilja bo?

Jag vet inte. Jag är inte så platsbunden, men ska man dra i mig åt något håll så får det nog bli Skåne igen. För min del är där en sak som är fruktansvärt jobbig – kommunen. Jag är i stort behov av kommunalt stöd, men varje kommun är inte den andra lik. För mig är det en enorm tröskel att behöva börja om från början med alla kontakterna, att jag hellre bor där jag bor. Och måste jag flytta så blir det "hem". Jag har ingen längtan "hem", men det är enklast så.

Category: [Arkiverat](#) /

114017

[17 april, 2011](#) / [Jontas](#) / [Kommentering avstängd](#) / [Edit](#)

Det är väldigt befriande att befinna sig i en period av extrem trötthet och överansträngning. För det är bara då jag blir bestämd och kan säga ifrån utan att tänka på konsekvenserna. På gränsen till otrevlig. Ibland orkar man bara inte att lirka, förklara, diskutera, lyssna och ta in precis allt. Det är inte bara så att jag sätter gränser, jag biter ifrån mig. Rejält. Så pass att inga protester uppstår. Det där med extrem trötthet. Det gör mig också väldigt skärpt, paradoxalt nog.

En storm är på gång. Jag gnuggar händerna i förtjusning. Jag gillar konflikter i det här läget. För jag tar ingen skit – jag returnerar den. Jo, jag finner ett nöje i att förinta mina motståndare.

Category: [Arkiverat](#) /

110417

[17 april, 2011](#) / [Jontas](#) / [Kommentering avstängd](#) / [Edit](#)

Förmodligen är det illa, men jag föraktar människor som tittar på dåliga tv-program. Som alla svenska underhållningsprogram som inkluderar matlagning eller sång (schlager undantaget). Det är program som ofta är samtalsämne vid fikarasten på jobbet, och jag sitter tyst och anser dem leva patetiska liv.

Varför tycker jag så? Vad gör jag som är så annorlunda? Kanske är det mitt eget liv jag föraktar. Jag såg själv på en massa svenska underhållningsprogram i början av 90-talet och deltog själv flitigt i rasternas konversationer kring dessa tv-program. Jag gillar inte den jag var då. Det var ett andefattigt liv. Det var ett tråkigt svenssonliv. Det var mental död.

Mitt liv förändrades väldigt själsligt för drygt tio år sedan. En diagnos med kronisk sjukdom. Nätet med nya vänner och ny input. Min flytt från destruktivitet till en ny stad, ny miljö och ny mentalitet. Plötsligt var/är tv-tittande inte det centrala i mitt liv. Jag följer inte sådant som alla andra verkar följa. Jag väljer och odla min intressen. Jag pluggar. Jag arbetar hårt. Jag är aktiv på nätet. Min väg är inte ett svenssonliv.

Det är därför jag föraktar människor som fastnat i den fällan jag själv satt fast i en gång. De utvecklas inte. De är inskränkta. De är gnälliga. De är en skock får och betar sig som sådana.

Kanske jag inte ska skylla på de dåliga svenska tv-programmen? Det kanske inte är de som skapar den mentala underutvecklingen? Den kanske fanns där från början? Fega människor som inte vågar utforska livet? Den trygga fällan?

Hur orkar människor leva i tomrum?

Category: [Arkiverat](#) /

110416

[16 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Suddenly my mind went blank.

Eller som translate.google.com säger: Plötsligt mitt sinne gick tomt.

Så därför väljer jag att länka till [Carina](#) som skriver om mina vänners bröllop som jag tyvärr inte kunde närvara vid.

Category: [Arkiverat](#) /

110415

[15 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Lite inblick i en vanlig (halv) arbetsdag.

- Försenad morgonbil, fick ringa.
- Tjugo minuter försenad till jobbet.
- Skrev ett regeldokument. Mejlades ut på remiss.
- Fredagsfrukost.
- Pratade kisserumpa med en doktor.
- Köpte blomma.
- Kollade läxan inför universitetet om två veckor.
- Akut systemadministration.
- Förberedde möte nästa vecka.
- Telefonsamtal. Bokade in ett möte.
- Gjorde statistik som jag sammanställde och mejlade ut.
- Ännu ett telefonsamtal. Hjälpte kollega hos annan arbetsgivare. Om statistik och ekonomi (utan samband med föregående punkt).
- Bokade arbetsresor till nästa vecka.
- Fick gäster i omgångar i min besöksstol.
- Skrev ett omdöme (betygsättning).
- Attesterade leveransmottagning.
- Avslutningssamtal med omtyckt elev.
- Blev förbannad över att man stulit en pall på mitt rum. Satte upp en hotfull lapp på väggen.
- Hemfärd, fick vänta på chaufförens praktikant som behövde springa på skithuset.
- Sovit middag.
- Fick mejl om att pallen hittat tillbaka till mitt rum.
- Fick ännu ett mejl, från apoteket, som jag får vidarebefordra nästa vecka.
- Ett tredje mejl om att jag måste söka om behörighet till ett datasystem som skrotades för 6-7 år sedan men som jag använder.

Det var stressigt att bara jobba ~~fyra timmar~~ tre timmar och femtiosju minuter i dag.

Därför spillde det också över lite på min fritid (mejlén).

Category: [Arkiverat](#) /

110414

[14 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Två nya krukväxter. Roligare än så blev inte dagen. Jo, jag har ju varit ledig i dag. Det är alltid gott. Och snart är påsken här, och då är jag ännu mera ledig. Typ. Jag har ett berg av studielitteratur att plöja igenom. Jag har ännu inte kommit på ämne för hemtentan än. Två exempel på prioriteringar i vården som jag möter i vardage på jobbet. Problemet är att jag inte stöter på prioriteringar i den mening som avses i tentan. Jag har redan prestationsångest. Helst vill jag undvika att fabulera eftersom tentan både ska lämnas in skriftligt samt ska presenteras som en kort presentation/föreläsning på ett seminarium.

Som vanligt är tid en bristvara.

Category: [Arkiverat](#) /

110413

[13 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

För första gången på månader hade jag inga möten inbokade i dag. Därför flexade jag ut redan vid lunch eftersom jag har så mycket inestående övertid att ta ut. Det som gäller just nu är sömn så fort jag får lite tid över. För att få ännu mera vila så skolkar jag från universitetet också i kväll.

Bara sex dagar kvar tills jag får eget arbetsrum. Det betyder att elva års väntan är över. Och att en arbetsrehabilitering från 2005 går i uppfyllelse. I dag har jag kastat lite saker som jag inte behöver ha med mig i flytten (fem meter längre ned i korridoren).

I dag fick jag veta min nya löneförhöjning. Det vore oförskämt av mig att gå ut med den offentligt. Okej, Facebook-vännerna har fått veta. Är jag nöjd? Både och. Det uppväger inte det förlorade ob-tillägget. Eller, det blir nog plus minus noll.

Dagens märkligaste måste vara chauffören som pratade skit om min granne. Vad säger chaufförerna till andra resenärer om mig? Varför gäller inte tystnadsplikt chaufförer som kör på uppdrag åt kommunen? Hm.

Category: [Arkiverat](#) /

110412

[12 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

En liten inomhusscooter skulle inte vara dumt på jobbet. Har så ont i mina stackars ben efter allt detta springande som jag ägnar dagarna åt. Kvällar och helger räcker inte längre som återhämtningsfas. Jag får nog börja fundera på detta på allvar.

Category: [Arkiverat](#) /

110411

[11 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Jag* vill tacka:

- Orifarm, för Modidal som gör att jag fungerar även med nya arbetsuppgifter utan att tippa av eller känna den trötthet det innebär att ständigt vara igång trots att kroppen skriker efter stillhet.

- Sanofi-Aventis, för Copaxone där en daglig spruta gör att jag inte lika ofta går in i skov och därmed kan ägna min huvudsakliga tid till arbete.

- Ratiofarm, för Diclofenac som är bästa sättet att receptfritt motverka migränanfallen som kommer lika frekvent oavsett om jag är ledig eller på jobbet.

- McNeil Sweden AB, för Treo som hjälper efter ett migränanfall där jag inte hunnit ta Diclofenac innan.

- GlaxoSmithKline, för Alvedon som hjälper mot feber och värk (dock inte huvudvärk) så att jag alltid kan jobba utan att behöva åka på karensdagar.

Ni gör min (arbets)dag!

Förresten – kan jag inte få lite aktier i era företag eftersom jag är en nöjd kund som gör stora investeringar hos er?

* Hu! Det är flera år sedan jag inledde ett blogginlägg med "jag" eftersom det är en dödssynd i bloggsammanhang att vara så egoistisk att man inleder med "jag".

Category: [Arkiverat](#) /

110410

[10 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Tänk att få kunna åke hem till Skåne en helg. För första gången på mer än fem år. Men det verkar inte fungera när jag tittar i min kalender. Den är fullproppad. Visst, numera är jag ledig lördagar och söndagar, men bara i teorin. Över mig hänger en hemtenta som ska skrivas och lämnas in innan deadline går ut. Så det där med ledig tid finns inte.

Mitt i veckan då? Jag har ju semesterdagar att ta ut. Nej, det går inte. Som sagt är min kalender fulltecknad. Möten, möten, möten. Bara en massa möten. Som är obligatoriska. Och utbildningar. Jag ska utbildas. Jag ska utbilda. Mellan alla dessa möten och utbildningar/föreläsningar, ska jag utföra ett arbete också. Numera är jag väldigt nedringd på jobbet eftersom jag har den funktionen jag har. Fick för ett par dagar sedan höra att man ringde mig eftersom jag är "allsmäktig". Tyvärr, sa jag. Jag är inte allsmäktig, bara guddomlig.

Hur kaotiskt det än är just nu, så gillar jag hetluften jag befinner mig i. Jag gör nytta, nya arbetsuppgifterna stimulerar mig, allt är spännande, nytt och intressant. Förr eller senare kommer jag få lite ledigt och då tar jag tåget mot sydligare grader.

Vad ska jag egentligen göra i Skåne? Som sagt är det mer än fem år sedan jag var där, och det är elva år sedan jag flyttade därifrån. Vad har jag egentligen i Skåne att göra? Jag säger "hemma", men det känns inte riktigt så. Det är mer nostalgitripp. Se allt som förändrats. Kanske springa på någon man känner igen. Åh, jag vet inte.

Jo, förresten! Där finns ett dödsbo jag måste ta mig igenom och sortera ut sådant som jag inte vill ha. Mycket har jag kunnat sköta via telefon, men där är en hel del magasinerat som jag måste se för att kunna göra en bedömning. Samtidigt bryr jag mig inte. Det är saker jag klarat mig utan och som jag vet att jag ändå inte har plats för. Men jobbet måste göras även om det resulterar i att jag kastar allt på tippen.

Mitt arv i form av saker. Jag gillar inte tanken på att man som enda efterlevande ska fortsätta hålla fast i saker. Själv befinner jag mig ytterst på en släktgren som kommer att försvinna med mig. Så allt kommer ändå att slängas. Jag vill inte vara en slutstation av samlade saker i flera släktled. Hellre göra sig av med skiten nu. Nostalgi i form av saker ligger inte för mig. Särskilt inte ärvd nostalgi.

Söndagar känns så stressande. Så mycket man ska hinna avsluta innan ny vecka påbörjas. Jag hinner inte. Dessutom har jag i dag fått migrän. Som vanligt.

Category: [Arkiverat](#) /

110409

[9 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Nu måste jag skärpa mig. Rejält. Denna helg får enbart gå i studielitteraturens tecken. Måste, måste, måste läsa. Ut med datorn!

Category: [Arkiverat](#) /

110408

[8 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Också jag vet med mig att jag tidigare besvarat denna lista, precis som [Jerry](#). Lite nytt är där väl?

Hur många nycklar finns det på din nyckelknippa? Tre, tror jag. Gillar inte ha nycklar på mig, mer än de nödvändiga. Övriga nycklar har jag... någon annanstans. Jag blir av med saker trots att de ligger där jag först lade dem.

Vilken svordom använder du mest? Verbalt svär jag aldrig. Annorlunda i text eller i huvudet.

Äger du en iPod? Japp. Tror jag åtminstone. För nån iSak har jag allt.

Vilken tid är din väckarklocka inställd på? 5.00.

Hur många resväskor äger du? En som endast använts en gång. Föredrar sportväskor för kortare resor.

Var köper du dina matvaror ifrån? Framst ICA, komplementköp på Pressbyrån.

Skulle du hellre ta bilden än att vara med på bilden? Tar helst på mig själv. Då kan jag eventuellt till slut bli nöjd med resultatet.

Vilken var den senaste filmen du såg? Film och film. Jag såg DOX-filmen på SVT om Joan Rivers häromdagen.

Har någon av dina vänner barn? Ja, men de är bara sekundära.

Om du vann på lotto, vad är det första du skulle köpa? En liter mjölk. Det jag behöver mest får komma först.

Har någon någonsin kallat dig lat? Ingen som känner mig skulle ha mage att kalla mig för lat. Tvärtom.

Tar du medicin för att hjälpa dig somna snabbare? Behöver man sömn så somnar man. Nej.

Vilken CD ligger i din CD-spelare just nu? Som en modern man utav min tid så har jag gått vidare och lyssnar på strömmande musik ur datorn.

Föredrar du vanlig mjölk eller chokladmjölk? Allt har sin plats.

Har någon berättat en hemlighet för dig den här veckan? Dagligen. Jag är väldigt förtröendeingivande.

Vad åt du till middag? Lunch i dag: Mussaka. Måste det vara middag, så får jag väl säga gårdagens kyckling och ris.

Använder du huvtröjor? Ja, men inte vintern som varit.

Kan du vissla? Ja, till och med melodier. Dock inga busvisslingar.

Har du någonsin deltagit i en demonstration? Nej, men jag har gått i en fredsmarsch anordnat för barnverksamhet inom kyrkan. Japp, när jag var barn. Givv piss a schans, ropade jag.

Vem var den senaste som ringde dig? Kollega. Om jag inte räknar Sifas uppringningar som jag inte besvarar.

Tror du folk pratar bakom ryggen på dig? Jag är tillräckligt betydelsefull för att vara ett diskussionsämne.

Tittade du på tecknat när du var liten? Det lilla som fanns på den tiden tittade jag på.

Hur stort är ditt närmsta köpcentrum? Närra Europas största, vill de påstå. Nordstan.

Hur många syskon har du? Inga kända. Tre styvsyskon.

Vilken film kan du alla replikerna till? Ingen, för det är inte meriterande, bara töntigt.

Äger du några band-t-shirts? Nej, sånt är fullt.

När flög du senast? Det har aldrig hänt.

Hur många stolar står runt ditt köksbord? Fyra.

Läser du för skojs skull? Läser jag privat på min fritid är det nog så, att jag finner någon glädje eller nytta med det. På jobbet läser jag också mycket, men mest då det krävs och förväntas av mig. Inte alltid så kul läsning.

Pratar du några andra språk? Rätt nej engelska, kan hanka mig fram på franska.

Diskar du din egen disk? Tja. Min mamma bor inte här.

Har du gråtit offentligt? För första gången för ett par veckor sedan.

Har du en stationär dator eller en laptop? Två stationära, tre bärbara. Plus den stationära på jobbet. Och tre eller fyra mobiltelefoner med surf.

Försöker du alltid lära dig nya saker? Ja, vardagen blir lättare då.

Vill du ha några tatueringar eller piercingar? Vill och vill. Det är inget jag eftersträvar, men jag är heller inte emot det.

Tycker du att killen borde bjuda på första dejten? Bjuda till?

Kan du kasta macka? Förmodligen inte eftersom jag aldrig testat och förutsätter att man måste träna.

Har du någonsin varit på Jamaica? Nästan. Danmark. Det ligger lite närmare Jamaica än Sverige. Förresten – var ligger Jamaica?

Vem har du varit med på bio? Känner dem inte. De var ganska många i salongen när jag var på bio sist.

Vem var din favoritlärare? De två som jag ständigt sprungit på i vuxen ålder och som blir så förvånade över att jag inte är präst. Hur de nu kan tröna sång? Ser jag så fram ut? Eller liknar jag en katolsk pedofil?

Vad har du för väder? Strålade solen, bläsigt, inte alltför varmt.

Skulle du någonsin kunna tänka dig att dejta någon med mycket tatueringar? Nja, tror inte de skulle dejta mig eftersom jag är för mycket motsats.

Har du en blogg? Tyvärr, bara en Dagbok på Nätet.

Vilket var ditt favoritämne i gymnasiet? Kontorskunskap, maskinskrivning och bild. Förstår man att jag läste Handels- och kontorslinje?

Vilket personlighetsdrag är ett måste hos en partner? Stänga kökluckor efter sig.

Har du någonsin blivit attraherad av en oattraktiv? Ja, personligheten kan faktiskt vara mer fängslande än det yttre.

Gillar du din boendesituation? Enskilt boende känns ganska fritt och acceptabelt. Gillar kanske inte min utemiljö något vidare.

Hur många timmar måste du sova för att kunna fungera? Mer än 3 timmar och 45 minuter.

Äter du frukost dagligen? Förr eller senare. Ibland döper jag om den till lunch.

Är dina dagar fullbokade och stressiga? Hahaha! Det var en underdrift. Svar ja.

Hamnade du ofta i trubbel för att du pratade under lektionerna? Jag pratade aldrig under lektionerna och hamnade ändå i trubbel.

Vilken är din favoritfrukt? Hönungsmelön, päron, banan – dött löpp.

Bryr du dig om antalet kalorier i det du köper? Ser det så ut?

Hur gammal blir du din nästa födelsedag? 42.

Är du petig när det kommer till stavning och grammatik? Ja, i offentliga dokument, böcker, tidningar och textade tv-program. Värst är dock felaktiga förkortningar, speciellt om förkortningen ska innehålla ett genitiv-s.

Tror du på liv på andra planeter? Berör på hur man definierar liv. Det vi uppfattar som dött och öde kanske har ett rikt liv? Men jag bryr mig inte.

Vem var den sista personen som gjorde dig arg? Om det hade varit så väl. "Sista". Senast någon gjorde mig arg var arbetsrelaterat, en person ringde mig och var gnällig och förfämd. Min reaktion är att bli väldigt saklig och bestämd.

Tror du att gud är en man eller kvinna? Svårt att säga vilket kön den där guldkalven hade.

Vad var det senaste du åt? Kanelbulle. Tyckte jag var värd en fredagsfika.

Kommer du bäst överens med personer av samma kön eller det motsatta?

Kvinnor. Absolut. Män bemöter mig väldigt märkligt, särskilt på jobbet. Kanske för att jag befinner mig i ett kvinnodominerat yrke. Blir de osäkra på mig då?

Hur valde dina föräldrar ditt namn? Ömma modern tyckte det var fint, men hon vet inte varför eller vad som i övrigt låg bakom beslutet. Tror att man först var inne på Björn, men det gick inte min far med på då han var rädd att jag skulle få smeknamnet Nalle. (Han skulle bara visst att där finns en Gurkan som ständigt är med i olika tv-program).

Gillar du senap? Bara jag slipper Siffrs äckelsenap.

Skulle du någonsin hoppa fallskärm? Nej, men tar gärna en sådan.

Sover du på sida, mage eller rygg? Allt. Bara det är i en säng.

Har du någonsin köpt något från eBay? Nix.

Tycker du om att krama folk? Det känns jobbigt. Hur hårt ska jag trycka i någon annans personliga sfär? Bör jag gnugga underlivet samtidigt?

Skulle du säga att du är trendig? Självklart! Jag bloggar ju...

Äger du en digitalkamera? Två, plus fyra mobiltelefoner, i två datorer samt en fristående webbkamera. De är digitala. Mer eller mindre.

Om någon som du inte var intresserad av bjöd dig på en dejt, hur skulle du reagera? Det skulle kännas pinsamt, men jag skulle uppriktigt tacka för erbjudandet men bestämt tacka nej (utan motivering).

Vilken är din favoritkaraktär i Star Wars? Alla är favoriter. Utom Jar-Jar.

Stör det dig om någon säger att de ska ringa, men inte gör det? Nä, bara om det är myndighet som ska meddela ett beslut som aldrig kommer.

Vilka böcker, om några, har fått dig att gråta? Oj. Nätet har inte tillräckligt med utrymme för att jag ska kunna räkna upp de tre böckerna.

Tycker du att du är attraktiv? Så länge ingen ser mig så...

Vad är du allergisk mot? Pollen/gräs i viss mån. En del frukter, särskilt C-vitaminrika.

Får du dåligt samvete efter att du ätit kött? Nej, men jag tycker inte så mycket om kött. Smakmässigt.

Vad skulle dina barn heta? Barn 1 och Barn 2. Som Banan 1 och Banan 2.

Ta närmaste bok och slå upp sidan 18, rad 4 – vad står där? Hon stöt upp ur sängen, satte på sig tufflorna. Med (Natens ögon, Dean R Kuntz).

Vad har du på dig? Kläder, typ strumpor, byxor och t-shirt. Kalsonger också. Det är fortfarande vinter (vädermässigt).

Vad var den senaste musik du lyssnade på? Till the world ends, Britny Spears.
Fråga mig inte varför. Jag har ingen koll på vad jag spelar på Spotify.

Category: [Arkiverat](#), [Nätlista](#) /

110407

[7 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Gårdagskvällens korsmejlade ledde åtminstone till något positivt. Plötsligt har jag fått verktygen för att kunna arbeta. Gnäller man bara tillräckligt länge så brukar allt ordna sig. Det gäller att utnyttja manligt kontra kvinnligt – gnällig man, förbarmande kvinna.

I dag känner jag mig ganska slutkörd. Som alla dagar. Nya jobbrollen tar fysiskt väldigt hårt på mig och jag har konstanta överansträngningssmärter. I går hoppade jag dessutom på universitetet igen. Jag är fortfarande tveksam men hälsades välkommen av alla kamraterna som saknat mig.

Att arbeta efter en universitetskväll är inget jag eftersträvar, men så ser verkligheten ut. Torsdagar sitter jag alltid på heldagarsmöten och det är förmodligen enda gången i veckan där jag behöver använda hjärnan på riktigt. Samtidigt som jag måste bearbeta information måste jag förutse konsekvenser som jag verbalt måste förklara samtidigt som jag måste hänvisa till skriftliga källor och förklara hur man löser problemen. Det är faktiskt skitkul. Min kompetens i form av arbetslivserfarenhet och studier kommer till användning på ett väldigt konkret sätt. Jag är inte bara en *doer*, jag är en *thinker* också.

Om jag skulle ta och klappa mig själv på axeln några timmar... Egentligen kan aldrig bli för stort.

Category: [Arkiverat](#) /

110406

[6 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Hela kvällen. Har jag suttit och arbetat ideellt. Skickat en massa arbetsmejl kors och tvärs för att förklara att jag inte kan utföra mitt arbete. Tröts nya arbetsuppgifter sedan en vecka tillbaka saknar jag fortfarande behörighet och utbildning. Jag är fullständigt attackerad, hårt ansatt och väldigt utskälld. Det kan jag förstå. Jag uppbär en roll som jag inte kan leva upp till, men inte mycket jag kan göra åt. Annat än att ursäkta mig. Frustrerande och stressande.

Och nu fick jag huvudvärk.

Category: [Arkiverat](#) /

110406

[6 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

[Nya svenska sedeltryck](#) är på gång med helt nya motiv och valörer. Jag körde

associationsleken med mig själv (blev som en schlagermassaker):

20 kr: Astrid Lindgren (färg violett) Sista levnadsåren en dement kvinna som jag inte tror var särskilt barnkär. Jag föredrar Selma, den bastanta flatan.

50 kr: Evert Taube (färg gul/orange) Sjöng för jävligt.

100 kr: Greta Garbo (färg blå) Folkskygg, asocial in closet case som hade en väldigt kort filmkarriär och överdrivet glorifierad.

200 kr: Ingemar Bergman (färg grön) Analt trevlig med massor av kvinnohistorier och utan att ha regisserat en enda förståelig film.

500 kr: Birgit Nilsson (färg röd) Humörisk, trevlig skånska som jag faktiskt sprungit på några gånger. Av "sedelföket" den enda vars karriär jag är imponerad av.

1 000 kr: Dag Hammarsköld (färg gråbrun) Ännu ett closet case som dock verkade ha klass och stil. Förutom hans hem i Skåne som numera är ett museum. Väldigt stelt och mörkt. Massor av märkliga prylar från världens alla hörn, men jobbade man för FN gick det väl inte att undvika att släpa hem skräp.

Färgerna känns lite som mopp pengar samtidigt att storleken på nya sedlarna blir ungefär som just mopp pengar. Jag gillar inte riktigt att sedlarna ska prydas med bilder av kändisar som kanske inte bidragit så mycket till vår historia. Visst, de har haft betydelse (i viss mån) för vår nutidshistoria (flera har dött ganska nyligen, d.v.s. under min levnadstid). Men ändå. Jag föredrar dagens sedlar. Selma med sitt Nobelpris i litteratur. Linné som vetenskapligt haft stor betydelse med sina klassificeringssystem. Det känns som om vi nedgraderar sedlarna genom att avbilda kändisar-på-tvivelaktiga-grunder. Det jag kan acceptera är Birgit och Dag. Kanske det är skåningen i mig som tycker så?

Mynten ska också ändras, förutom 10-krönan. Betyder det att vi slipper en levande kung (eller framtida drömtning) på mynten? Jag hoppas det. Önskar att jag hamnade på något mynt, för då kanske jag hade sluppit legitimera mig?

Category: [Arkiverat](#) /

110405

[5 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Av flera arbetsrelaterade anledningar är jag just nu enormt irriterad, sur och förbannad.

Dock finns där också andra anledningar som inte precis gör underverk med mitt humör. Ett exempel är flärdtjänsten. Ute i kyla och blåst väntade jag på bilen i dag, den kom aldrig. Jag ringde och fick veta att jag inte stod där jag stod (d.v.s. bilen hade kört någon helt annanstans). Därför fick jag nästa lediga bil, en timme senare. Konsekvensen är att jag har *fruktansvärda* smärtor i benen. Vilket jag också får av att överanstränga mig av att numera ständigt springa fram och tillbaka på jobbet (stor arbetsplats, många hus, stora avstånd).

Det jag annars tycker är jobbigt, rent mentalt, är att komma ihåg vad det är för bilar jag ska åka med:

- Flärdtjänst: Arbetsresor, max två resor per dag. Har månadskort. – Flärdtjänst: Arbetsresor, ibland till annan kommun. Får betala tilläggsavgift kontant, endast jämna pengar är godtagbart. – Flärdtjänst: Privatresor, när det överstiger de dagliga två

arbetsresorna. Månadskort. Gäller även till/från universitetet, om jag inte åker från jobbet då det ska bokas som arbetsresa. Och är jag i annan kommun tillkommer kontantavgiften. Privatresor kan också innebära rullstolsbuss, men för arbetsresor alltid taxibil. – Tjänsteresa: Åker jag från en arbetsplats till en annan arbetsplats betalar arbetsgivaren taxiresa, även om det är över kommungränsen. – Sjukresa: Ringer till Balkan och bokar bil. Har man flärdtjänst gäller samma villkor, men sjukresor kan inte se villkoren. De kan se att man har flärdtjänst. Dock måste man uppge att man har flärdtjänst, annars kontrollerar de inte. Skillnaden är att kostnaden halveras om man har flärdtjänst.

Ovan kräver att man håller reda på tre olika telefonnummer. Fyra om man inkluderar trafikledningen man ska ringa till när färdtjänsten inte dyker upp.

Det är jobbigt att boka resor. När, var och hur ska jag resa? Mycket tankemöda får läggas på allt ovan. Ändå brister det (bilar som inte kommer, telefonister som lägger in fel adresser och tider). Och all tid man får lägga på telefonsamtal samt väntan på bil.

Ungefär en halvdag per dag läggs på ovan. Känns ineffektivt. Och trist.

Category: [Arkiverat](#) /

110404

[4 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Egentligen borde jag klaga. Låt oss säga att en vanlig arbetsdag innebär att man kör i 50 km/h (en liknelse, jag kör ingenting). Med ändrade arbetsuppgifter, större ansvar och så vidare, kör jag numera i 320 km/h. Vad händer då lönemässigt? Jo, jag får 25 kr netto extra per arbetsdag. Det känns lite snålt. Frågan är om den extra arbetsbelastningen är värd mödan? Jo, till en viss del. Den där delen där jag helt själv får bestämma hur jag lägger upp mitt arbete utan att någon behöver ha synpunkter på det. Den friheten är värd väldigt mycket. Men i långa loppet vill jag ändå ha bättre betalt. Det är jag värd. Precis som att jag borde ha mer som handledare. För det får jag 1,56 kr netto per arbetsdag.

Hisnande summor. Inverterat, då'rå.

Category: [Arkiverat](#) /

110403

[3 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Söndagar innebär som vanligt att jag blickar ut över kommande vecka. Fyra arbetsdagar och sex inbokade (hittills) möten i två kommuner samt ny delkurs på universitetet.

Det är åtminstone bra möten. De innebär att jag inte behöver förbereda mig. Det som kommer att efterfrågas är det jag har i huvudet. Jag börjar få uppfattningen att jag är en kompetenskälla. Nja. Känner mig mer som ett medium som blundar och gnuggar tinningarna för att sedan oralt vräka ur mig rappakalja som åhörarna häpet insuper med iver. Typ.

Nej, det är väl inte riktigt så. lla deltagare har sina specialkompetenser som framkommer i diskussionsform och som konkret leder till beslut och nya arbetssätt.

Jag har blivit en del av processer och projekt.

I helgen hade jag tänkt skriva ihop en föreläsning jag ska ge om en vecka. Tänk, är rätta ordet. Istället för att arbeta på min fritid har vila prioriterats upp till en förstaplats, tätt följt av tvättbergstvätt. Mer har jag inte hunnit.

Som jag sag tidigare är det svårt att skriva ihop en föreläsning då jag ändrar fram och tillbaka innan jag är nöjd. Jag får försöka skriva föreläsningen i någon lucka mellan alla möten. Kvällar och helger kommer nu i ett par månader att enbart innehålla studielitteratur så att jag klarar tentan i juni.

Varför jag hoppade på universitetet igen? Det blev så tomt utan kisserumpa. Jag behöver fylla min tid med något nu när alla timmar med gos inte längre finns.

Category: [Arkiverat](#) /

110402

[2 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

I går skrev jag på Facebook:

En fikus har dött hemma hos mig och måste forslas bort.

Japp, det var Benjamin. Benjaminfikus nr 1 av 4. Plötsligt var han bara död vilket chockade mig lite, eftersom jag inte sett några tecken på ohälsa. Trots allt så har han hängt med i femton år, ända från livet i Kristianstad.

Det blev lite tomt efter honom vilket gjorde att jag i dag köpte två nya krukväxter. Ändå är det lite tomt i mina fönster, för jag har nu bara 21 krukväxter. I vanliga fall brukar jag ha 24 men har avvecklat lite de senaste åren. Men jag är inte van vid att de dör ifrån mig.

På en vecka tre dödsfall (precis som på jobbet): – Kisserumpa – Tand – Krukväxt

Det är bra nu. Jag menar, det får vara bra nu.

Category: [Arkiverat](#) /

110401

[1 april, 2011](#) / [Jontas](#) / Kommentering avstängd / [Edit](#)

Märklig vecka. För första gången på tio år har jag arbetat fem dagar på rad. Kanske det är därför jag slocknade efter jobbet i dag trots att jag slutade vid lunch. ☐tt vi gick över till sommartid förra helgen bekommer mig inte.

I dag gick jag också in i min nya roll på jobbet där jag har helt andra arbetsuppgifter. Det irriterar mig. Jag har ännu inte fått några behörigheter eller någon som helst upplärning. Jag vet inte ens vad jag ska göra, eller vad som förväntas av mig. Det finns ingen arbetsbeskrivning. Värst är att den som nu hänvisar till mig är den som skulle gett mig någon form av upplärning. Men jag har löst det genom att inte ha telefonen påslagen på jobbet samt inte besvara mejl. Hellre är jag otillgänglig än att jag ska behöva förklara att jag ingenting vet, ingenting kan. Jag är trotsig.

Nu har jag en arbetshelg framför mig. Nä, förresten. Så är det inte längre, men det känns märkligt efter tio år att inte längre jobba helg.

Category: [Arkiverat](#) /

Bloggarkiv

Välj månad ▼

Adminarea

- [Administration](#)
- [Logga ut](#)
- [Inlägg via RSS](#)
- [Kommentarer via RSS](#)
- [WordPress.org](#)

Place your Footer Content here

Wordpress Theme by ThemeZee